

Урок 5

Сяяти, мов світила вночі

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці СШ. Сьогодні ми продовжуємо досліджувати другий розділ послання апостола Павла до филип'ян.

Питання 1: *Який заголовок нового уроку?*

Сяяти, мов світила вночі

- Цей вислів узятий із Пам'яткового вірша.

Питання 2: *Прочитаємо цілий Пам'ятковий вірш – Филп. 2:14, 15. Як же нам стати цими світлами / світилами?*

- Знову звернемося до ілюстрації на обкладинці Посібника СШ. Тільки тримаючись за простягнуту до нас руку Спасителя, ми почнемо сяяти...

- Сьогодні на уроці ми розглянемо, як це практично відбувається в нашому житті.

II. Основна частина

Додатки до рубрики: Звершуйте своє спасіння (неділя)

Питання 1: *Прочитаємо Филп. 2:12 (1 ч.). Гарну характеристику дає апостол своїм духовним дітям?*

- Дуже гарну! Пригадаємо своїх дітей, та й своє власне дитинство...

Питання 2: *Чи завжди наші діти поведуться однаково і в нашій присутності, і у нашу відсутність? А що стримує поведінку дітей, коли батьки не бачать їх?*

- Найчастіше *страх*...

Питання 3: *Це добре почуття, чи негативне?*

- Залежить від того, що ми поставимо після слова «страх»... Наприклад:

- *страх бути покараним;*

- *страх за наслідки...*

- Або:

- *страх образити батьків;*

- *страх завдати їм болю...*

- Є різниця, правда ж?

Питання 4: Про який страх і тремтіння пише Павло? Вірш 12 (II ч.).

- Про страх Божий – *страх образити Господа; страх завдати Йому болю...*

Звернемо увагу на не зовсім зрозумілий вислів із цього ж тексту: «виконуйте своє спасіння».

Питання 5: Хіба ми можемо виконати таке завдання? Ефесян 2:8, 9

- Святе Письмо конкретно говорить, що наше спасіння не залежить від наших старань і намагань спастися.

- Більше того! Після заклику «виконувати своє спасіння», Павло пише щось зовсім протилежне!

Питання 6: Прочитаємо вірш 13 (CUV). Як об'єднати ці дві, здається несумісні ідеї?

- Багато християн «так і не досягають того положення, котре могли б досягнути, бо чекають, що Бог зробить за них те, що вони можуть зробити самі для себе Його силою» (4СЦ, 611).

- «Ніхто не в змозі спастися самотужки, але й Бог не може звершити спасіння людини без її участі» (6СЦ, 372).

- Подивимося знову на обкладинку Посібника СШ. Ісус простягає руку. Але Він не буде насильно хапати мою руку і тягти до Неба.

- Я повинна простягнути руку...

Питання 7: Прочитаємо ще раз вірш 13 (CUV). Тут згадані: «бажання», «дія» і «воля». Як вони пов'язані?

- Саме *воля керує бажаннями та керує діями*. Це дві функції волі. Третя функція – *зробити вибір і прийняти рішення*.

- Саме такою була воля Адама до гріхопадіння. Вона робила *вибір* і приймала *рішення*. А після цього *керувала і бажаннями і діями*, щоб виконати це рішення.

Питання 8: Що сталося з волею людини після гріхопадіння? Римл. 7:19, 24

- Дві функції волі: керувати *бажаннями* і керувати *діями* захопив сатана. Ось чому Павло вигукував: *Окаянна я людина!* (Про що йшла мова минулого уроку).

- Воля грішника може виконувати тільки одну функцію: зробити *вибір* і прийняти *рішення*.

- Ось чому мудрий Бог дав людині *свобідну волю – свободу вибору*. І саме цією свободою ми рятуємося!

Питання 9: *Який же найважливіший вибір може зробити воля грішника?*

- Простягнути свою руку і вложити її в руку Христа.

Питання 10: *Як практично це зробити?*

- Сказати: *Я вибираю Христа! Я обираю укласти з Ним Завіт!* Коли ми так сказали і прийняли хрещення, цілий Всесвіт чує і бачить наш вибір.

Питання 11: *І що ж відбувається далі? Читаємо знову вірш 13 (CUV).*

- «Бог за Своєю доброю волею викликає у вас і *бажання*, і *дію*». Бог бере на Себе дві зіпсуті функції волі – *керувати бажаннями* і *керувати діями*...

Питання 12: *Тому, як ми сьогодні можемо звершувати своє спасіння?*

- Постійно обираючи Христа і Його добру волю. *Господи, я віддаю свої бажання та дії Тобі.*

- *Візьми мою волю і викликай у мені і бажання, і дію за Твоєю доброю волею.*

Нижче ми розглянемо ще деякі практичні кроки, котрі за нас ніхто не зробить.

Додатки до рубрики: Світло в темному світі (понеділок)

Питання 1: *Прочитаємо вірш 15.*

- Апостол Павло закликає нас світити, *як світила в світі*... Проте, подібно до Місяця, ми не маємо власного світла.

Питання 2: *Завдяки чому світить Місяць?*

- Місяць лише відбиває світло Сонця.

Питання 3: *Хто є нашим Сонцем? Від Кого має постійно заряджатися наша «сонячна батарея»? 2Кор. 3:18*

- Ось чому ми так часто звертаємо увагу на ілюстрацію обкладинки Посібника, на руку Ісуса, опущену донизу.

- Якщо ми постійно не тримаємося за Джерело нашого світла, ми не зможемо світитися, *як світила в світі*...

- Заголовок сьогоднішнього уроку говорить: *як світила вночі*...

Питання 4: *Що є спільного між світлом і ніччю? Чим вони подібні?*

- Нічим! Немає більшого контрасту, ніж між світлом і темрявою! Світло разуче відрізняється від темряви!
- Саме так ми маємо відрізнятись від світу!

Питання 5: *А нам це подобається? Як ми себе почуваємо, коли про нас говорять: «Ти не такий, як всі»? По чому люди найперше це пізнають?*

- По зовнішності... По одягу...

Питання 6: *Як ви скажете, Богові байдуже, як ми вдягаємося? Числ. 15:38, 41*

- «Сини Ізраїлеві після того як вийшли з Єгипту, відповідно до Божого повеління, пришивали до одягу просту голубу стрічку, котра відрізняла їх від оточуючих народів і вказувала, що вони – особливий народ Божий... Якщо Бог тоді дав такі конкретні вказівки Своєму народові щодо одягу, то невже Йому абсолютно байдуже, як одягається Його народ сьогодні? (2ВВ, 473, 474).

Питання 7: *Проте, чим найяскравіше має вирізнятися Божя дитина в світі? Матв. 5:16*

- *Характером...* Характер виявляється в ділах і словах. Але на характер дуже сильно впливає наш одяг!
- Є певні стилі одягу, котрі не дадуть нам перебороти гордість!

Питання 8: *Ми бачимо, як усе пов'язано в людському єстві?*

- Скажемо більше: на формування нашого характеру найсильніше впливає наше харчування!
- «Раби апетиту зазнають невдачі у вдосконаленні християнського характеру» (ПХ, §253).
- Якщо наша їжа нездорова, збудлива, котра подразнює чутливі закінчення наших нервів, як ми виховаємо смирення, довготерпіння, вміння промовчати?
- Саме про це наступна рубрика:

Додатки до рубрики: Жива жертва (вівторок)

Питання 1: *Читаємо вірш 17 (Огієнко). Що це за «жертва при жертві»?*

- Подивимося в оригінал: *Я возливаюсь при жертві...* Отже, це було жертвне возливання певної рідини, яке відбувалося під час жертвоприношення.

Питання 2: *Ось як про це свідчить книга Числа 15:7; 28:7, 8. Яку рідину використовували при жертвоприношенні?*

- Це могла бути оливкова олія або вино. Такі возливання названі: *любі пахощі*.

Питання 3: *Чому любі?*

- *По-перше:* випаровуючись на гарячому вугіллі жертовника, вони поширювали по цілому подвір'ю та навколо, справді, приємні пахощі.
- *По-друге:* це були важливі символи в Плані спасіння.

Питання 4: *На Кого вказували ці символи?*

- Олія завжди символізувала Духа Святого. А вино? «Вино символізувало пролиття Його [Ісуса] крові за гріхи світу» (БВ, [148-149]).

Питання 5: *Тут доречно буде запитати: як ви вважаєте, яким могло бути жертвне вино? Будь-яким?*

- Всім бажаним дослідити біблійний погляд на алкогольне вино, рекомендуємо книгу «Так пити чи не пити?».

- А щодо возливання вина на жертву скажемо тільки наступне:

Ні в подвір'ї скінії, ні в її приміщеннях, ні в диханні її служителів не могло бути навіть випарів, чи запаху алкогольного напою...

Питання 6: *Що ж означає, що Павло «возливався» при жертві филип'ян? Івана 15:13*

- «Апостол володів по відношенню до язичників найбільшою любов'ю» (КАСД. Т. VII. С. [160]).

- Пахощі його стражденної, жертвної любові поширювалися серед язичників і притягували їхні душі до Христа.

Питання 7: *Брати і сестри, які пахощі поширює наш характер серед людей? Яке «благоухание»? Чи таке, як миро Марії Магдалини? Івана 12:3*

- «Ціною великої особистої жертви вона придбала алебастрову пляшечку “чистого, дорогоцінного народного мира”, щоб намастити ним тіло Ісуса» (БВ, [559]).

- Вона вилила це возливання на Жертву, коли Ця Жертва була ще живою... І ці пахощі втішили серце готового йти на смерть Агнця Божого...

Питання 8: *Ми б хотіли, щоб наш характер був такими самими пахощами для Христа і людей? Що практично зробити для цього? Римл. 12:1. Ми зауважили, що найперше маємо віддати на жертву живу? Чому тіло?*

- Тому, що «тіло» – наші фізичні потреби – найбільше впливають на наш характер (про що ми говорили вище), роблячи його запахом або на життя, або на смерть.
- Тілом, як правило, люди нехтують. Але Святе Письмо свідчить, що все починається саме з нього.
- *В здоровому тілі здоровий дух...*

Питання 9: *Як ми можемо принести своє «тіло в живу жертву»?*

- Нам добре відомо, що є *правою рукою Триангельської вістки* – здоровий спосіб життя.
- «Реформі здоров'я належить здійснити серед нашого народу роботу, яку вона ще не звершила» (ПХ, §655).

Додатки до рубрики: Випробуваний характер (серед)

- Таку «живу жертву, святу, приємну Богові», ми бачимо в особі апостола Павла. «Крім Ісуса, мало хто переніс заради Євангелія стільки страждань, як Павло» (Посібник, 14).
- Павло гідний приклад такої *живої жертви!* Але не тільки він... Кінець другого розділу апостол присвятив двом особам.
- Двом своїм співпрацівникам, котрі стали так само пахощами для Христа і для филип'ян.

Питання 1: *Читаємо Филп. 2:19-22. Які особливі риси відзначив Павло, даючи характеристику Тимофієві?*

- *однодумець* – в оригіналі – з такою самою душею, як Павло;
- *найщиріше* дбає про віруючих;
- *володіє цінним християнським досвідом;*
- *немов син* для апостола...
- «Тимофій був другим Павлом... Тимофій по своїй горливості був однаковим з Павлом, бо кожен з них мав розум Христа» (КАСД. Т. VII. С. [161]).
- От що означає *однодумці*...

Питання 2: *Що нам відомо про цього Тимофія? Дії 16:1*

- «Він був молодим, можливо, не старше 18-20 років, бо про його молодість Павло говорить ще через років 20 (див. 1Тим. 4:12)» (КАСД. Т. VI. С. 323).
- Батько Тимофія був греком...

Питання 3: *Звідки ж у цього молодого чоловіка така висока духовність? Це пояснює сам апостол Павло: 2Тим. 1:5.*

- Бабуся й мати Тимофія, з котрими був добре знайомий Павло, і спадково, і через виховання передали своєму внукові та синові свою віру...
- Подумаймо: розділена сім'я, батько – грек, а мати й бабуся – з Божого народу. Проте з благодаттю Господа тут був вихований духовний син апостола Павла.
- Яка це добра вістка для розділених сімей...

Додатки до рубрики: «Шануйте таких»(середа)

Питання 1: *Про якого ще видатного керівника церкви пише апостол Павло? Вірші 25-30*

- Ім'я *Тимофій* означає *вшанований Богом*...

Питання 2: *А що означає ім'я другого керівника церкви, згаданого Павлом?*

- Ім'я *Апофродит* походить від імені грецької богині Афродіти. В ранній Первоапостольській Церкві була гарна практика змінювати імена. Наприклад:

Питання 3: *Читаємо Дії 4:36. Ви не замислювалися, чому Павло не змінив ім'я Епофродита?*

- Все життя цей праведний муж мав носити ім'я язичницького божища...

Питання 4: *Чому?*

- Епофродит був живим світилом Євангелія... *Подивіться, – говорило його ім'я, – що робить Бог! Носій імені мертвого божища став носієм світла Христа!*

Питання 5: *Послухаємо, яку характеристику дає йому апостол Павло:*

- *Брат, співробітник, співбойовник* (в Огієнка), *апостол, служитель.*
Побивався, сумував за филип'янами.
- Тим самим словом – *сумував / тужив* Євангеліє змальовує агонію Ісуса в Гефсиманії (див. Марка 14:33).

Питання 6: *За ким цей Божий служитель так тужив? За своєю сім'єю? Адже він був смертельно хворий... Читаємо вірш 26.*

- Він, як і кожний служитель, прикипів серцем до своєї громади... А свої власні інтереси стояли на другому місці...

- Бувши дружиною проповідника 52 роки, я здаю собі справу, про що говорю...

Питання 7: *Ми оцінюємо самозречення й посвячення наших служителів? Як нам слід ставитися до них? Вірш 29. А як ставитися до їх помилок?*

- «Не говоріть про помилки ваших братів, котрі ще серед живих, а також зберігайте мовчання відносно помилок мертвих. Нехай їхні помилки та похибки залишаються там, куди помістив їх Бог, кинувши в морську глибочінь. Чим менше буде сказано сповідниками істини для теперішнього часу про минулі помилки та упущення слуг Божих, тим краще буде для їхніх власних душ і для душ всіх тих, кого Христос придбав Своєю кров'ю» (Пенсійні роки, 25).

III. Закінчення:

- Отож, світити, мов світила вночі...

Уставай, світисся, Єрусалиме, бо прийшло твоє світло, а слава Господня над тобою засяяла! Бо темрява землю вкриває, а морок – народи, та сяє Господь над тобою, і слава Його над тобою з'являється! І підуть народи за світлом твоїм, а царі – за ясністю саява твого (Ісаї 60:1-3).